

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMANIA - UNBR		
INREGISTRARE nr.	153-C S-2013	
Anul 20	Luna	Ziua
13	08	08

Catre:

UNIUNEA NATIONALA A BAROURILOR DIN ROMANIA

Bucuresti, Splaiul Independentei nr. 5, Sector 5

- In atentia d-lui Presedinte Gheorghe Florea -

Subsemnatul avocat **BOSTINA Doru Catalin**, cu sediul profesional in Bucuresti, str. Silvestru nr. 12, sector 2, formulez, in temeiul art 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta

PLANGERE PREALABILA

impotriva Deciziei nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, comunicata subsemnatului la data de 30.07.2012, prin care a fost solutionata Contestatia formulata de Presedintele U.N.B.R. impotriva Deciziei Consiliului Baroului Bucuresti nr. 1066/23.05.2012, solicitandu-va sa dispuneti:

- revocarea in tot a actului administrativ atacat - Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania;
- suspendarea efectelor actului administrativ atacat, pana la solutionarea prezentei plangeri, in temeiul art. 88 alin. 2 din Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotararea UNBR nr. 64/2011 si publicat in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 898/19.12.2011,

fata de urmatoarele considerente:

In fapt, prin Decizia nr. 1066/23.05.2012, Consiliul Baroului Bucuresti a hotarat, in urma examinarii situatiei de fapt si a memoriului formulat de numita Gruia Florina Mihaela, fosta mea sotie, neexcluderea din profesie a subsemnatului, cu consecinta mentinerii pe tabloul avocatilor definitivi.

Ca sa pronunte aceasta decizie, Consiliul Baroului a avut in vedere opiniile exprimate de catre cei trei consilieri desemnati sa isi prezinte punctele de vedere, concluzionand ca subsemnatul nu ma aflu in stare de nedemnitate profesionala.

Impotriva acestei decizii a formulat contestatie Presedintele U.N.B.R., solicitand anularea deciziei si excluderea din profesie a subsemnatului.

Prin Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013, Consiliul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania a admis contestatia formulata de Presedintele U.N.B.R. si a dispus anularea deciziei nr. 1066/23.05.2012 a Consiliului Baroului Bucuresti. Prin aceeaasi decizie s-a constatat ca subsemnatul sunt nedemn profesional in raport de prevederile art. 14 lit. a din Legea 51/1995 pentru organizarea si exercitarea profesiei de avocat, si totodata s-a constatat incetarea calitatii de avocat a subsemnatului, invocandu-se in drept prevederile art. 26 lit. d din Legea 51/199 si retinandu-se in sarcina Baroului Bucuresti obligatia de a face aplicarea art. 26 alin. 7 teza a II-a din Statutul profesiei de avocat, respectiv de a proceda la radierea subsemnatului din tabloul avocaturilor.

Urmeaza sa constatati ca decizia contestata a fost emisa *(i)* **in temeiul unor prevederi legale si statutare abrogate expres**, respectiv in temeiul Regulamentului de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin Hotararea Consiliului UNBR nr. 294/15 decembrie 2007, act ce a fost abrogat prin Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R., adoptat prin Hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011, si *(ii)* **cu incalcarea flagranta a prevederilor Legii nr. 51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat si ale Statutului profesiei de avocat.**

Pe cale de consecinta, urmeaza sa constatati ca se impune revocarea actului administrativ atacat, motivele de nelegalitate si netemeinicie fiind detaliate in cele ce urmeaza.

I. Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013, Consiliul Uniunii Nationale a Barourilor din Romania este lovita de nulitate absoluta, fiind emisa in temeiul unor prevederi legale si statutare abrogate expres.

Sub acest aspect, urmeaza sa constatati ca prevederile Regulamentului de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R., adoptat prin Hotararea

Consiliului UNBR nr. 294/15 decembrie 2007, invocate in preambulul Deciziei contestate, **au fost abrogate expres** inca din anul 2011, prin Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin Hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011.

Cum intreaga motivare a deciziei contestate, atat in ceea ce priveste competenta Presedintelui U.N.B.R. de formulare a contestatiei si respectiv competenta Consiliului U.N.B.R. de a o solutiona, cat si in ceea ce priveste procedura urmata, se fundamenteaza pe prevederile Regulamentului UNBR adoptat prin Hotararea nr. 294/15 decembrie 2007, nu se poate admite ca un asemenea act produce in mod valabil efecte juridice. A admite o asemenea teza echivaleaza cu a nega insusi principiul legalitatii ce sta la baza emiterii actelor administrative.

Fiind de principiu ca actele administrative se emit **in temeiul si in executarea legii**, o hotarare ce se fundamenteaza pe norme abrogate expres apare ca lipsita de fundament legal, si pe cale de consecinta nula absolut.

II. Contestatia ce a stat la baza emiterii Deciziei nr. 764/2013 a Consiliului U.N.B.R. a fost formulata cu depasirea competentelor Presedintelui UNBR, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 36 din Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011.

Potrivit art. 36 – *Competente* din Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin Hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011 (lit. i), in realizarea atributiilor prevazute de art. 69 din Lege, Presedintele U.N.B.R. exercita calea de atac a contestatiei impotriva deciziei Consiliului Baroului prin care un avocat este declarat nedemn pentru exercitarea profesiei. Textul Regulamentului este foarte clar si nu permite extinderea competentei Presedintelui U.N.B.R. la situatii pe care Regulamentul nu le prevede.

Potrivit art. 26 alin. 4 din Statul Profesiei de avocat, Consiliul Baroului, in cazul in care este sesizat despre o posibila situatie de nedemnitate profesionala, hotaraste prin decizie mentinerea in profesie ori dupa caz incetarea calitatii de avocat, pronuntand asadar in acest din

urma caz o decizie de declarare a nedemnitatii avocatului. Cum prin Decizia nr. 1066/23.05.2012, Consiliul Baroului Bucuresti a hotarat, in urma examinarii situatiei de fapt, ca nu sunt intrunite conditiile pentru declararea starii de nedemnitate profesionala, rezulta ca Presedintele UNBR nu avea competenta de a ataca respectiva decizie.

III. Contestatia ce a stat la baza emiterii Deciziei nr. 764/2013 a Consiliului U.N.B.R. a fost formulata cu incalcarea prevederilor art. 66 lit. p) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat

Sub acest aspect, arat ca potrivit art. 66 lit. p) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat, hotararile Consiliului Baroului pot fi anulate de Consiliul UNBR **pentru motive de nelegalitate**. Or, motivele invocate in contestatia formulata de presedintele UNBR nu vizeaza legalitatea deciziei contestate, ci exclusiv *modul de apreciere* al Consiliului asupra indeplinirii conditiei ca faptele analizate sa aduca atingere prestigiului profesiei de avocat. Acest drept de apreciere revine conform legii **exclusiv** Consiliului Baroului, in conformitate cu prevederile art. 26 alin. 4 din Statutul profesiei de avocat, si nu poate fi cenzurat in procedura contestatiei, intrucat **nu reprezinta un motiv de nelegalitate**.

Din intreaga motivare a contestatiei nu rezulta care au fost prevederile legale nesocotite la emiterea deciziei Consiliului Baroului Bucuresti. Dimpotriva, analizand considerentele deciziei, se poate constata ca la pronuntarea acesteia Consiliul Baroului Bucuresti a procedat in conformitate cu legea, apreciind asupra demnitatii profesionale a subsemnatului in raport de situatia de fapt existenta si de inscrisurile ce i-au fost puse la dispozitie.

Potrivit art. 26 alin. 4 din Statutul profesiei de avocat, "*Consiliul baroului va examina, in termen de 15 zile, hotărârile judecătorești și va aprecia asupra demnității avocatului. Consiliul baroului va hotărî, după caz, menținerea în profesie sau încetarea calității de avocat, potrivit Legii.*"

In raport de acest text de lege, precum si in raport de formularea concreta a art. 14 din Legea nr. 51/1995, simpla existenta a unei hotarari judecatoresti de condamnare nu este suficienta prin ea insasi pentru a determina starea de nedemnitate profesionala. Revine organului competent – consiliul baroului- atributia de a aprecia in ce masura fapta pentru care avocatul a fost condamnat este de natura a aduce atingere prestigiului profesiei.

Fara a aduce atingere celor aratate la pct. II din prezenta plangere, in sensul inexistentei unui temei pentru atacarea deciziei de mentinere in profesie, se impune a observa ca dreptul de apreciere al consiliului baroului nu poate fi cenzurat pe calea contestatiei, atingerea adusa prestigiului profesiei reprezentand o imprejurare *de fapt*, analizata ca atare de consiliul baroului in raport de circumstantele concrete ale spetei si de legatura existenta intre fapta savarsita si activitatea profesionala a avocatului. In masura in care, analizand circumstantele concrete ale spetei, Consiliul Baroului Bucuresti a apreciat in exercitarea atributiilor sale ca nu s-a adus atingere prestigiului profesiei de avocat, nu se poate considera ca o asemenea apreciere este *eo ipso* nelegala intrucat "ignora o hotarare de condamnare". A admite o asemenea teza echivaleaza cu a admite ca sanctiunea excluderii opereaza de drept in cazul pronuntarii unei hotarari judecatoresti de condamnare, ceea ce contravine flagrant atat principiului respectarii dreptului la aparare, cat si prevederilor clare si nesusceptibile de interpretare ale art. 26 alin. 4 din Statutul profesiei de avocat.

IV. Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania a fost pronuntata cu depasirea competentelor Consiliului U.N.B.R., astfel cum acestea sunt reglementate de art. 25 din Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011.

Potrivit art. 25 – *Competentele Consiliului U.N.B.R.* din Regulamentul de organizare si functionare a UNBR si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. adoptat prin Hotararea Consiliului UNBR nr. 05/2011 din data de 08.07.2011 (lit. m, pct. 2), Consiliul UNBR solutioneaza Contestatiile formulate de Presedintele U.N.B.R. si/sau de avocatul in cauza impotriva deciziilor consiliului barourilor de declarare a nedemnitatii avocatului aflat intr-una din situatiile expres reglementate de Lege si/sau Statut. Similar celor aratate la pct. II al prezentei plangeri, si acest text este clar si nu permite extinderea competentei Consiliului U.N.B.R. la situatii pe care Regulamentul nu le prevede, respectiv la solutionarea unei contestatii prin care s-a decis nu declararea nedemnitatii, ci mentinerea in tabloul avocaturilor activi. In masura in care s-ar fi dorit atribuirea unor competente generale in aceasta materie, s-ar fi specificat in Regulament

ca acest organ al profesiei poate solutiona contestatiile impotriva deciziilor barourilor *prin care s-a apreciat cu privire la demnitatea avocatului.*

Interpretand prevederile art. 25 lit. m) pct. 2 din Regulament, rezulta ca in competenta Consiliului U.N.B.R. intra numai solutionarea acelor contestatii formulate de Presedintele U.N.B.R., sau avocatul in cauza, impotriva deciziilor consiliilor barourilor prin care s-a constatat nedemnitatea avocatului, iar nu si acelea formulate impotriva deciziilor prin care s-a dispus mentinerea in profesie a avocatului.

Asadar, de vreme ce prin Regulamentul de organizare si functionare a Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, in vigoare la data formularii contestatiei si la data solutionarii acesteia, controlul exercitat de Consiliul U.N.B.R. a fost limitat exclusiv la acele contestatii formulate impotriva deciziilor de declarare a nedemnitatii avocatului, rezulta ca in speta, Consiliul U.N.B.R. nu avea competenta de a solutiona contestatia formulata impotriva deciziei nr. 1066/23.05.2012 a Consiliului Baroului Bucuresti, intrucat prin intermediul acesteia nu s-a constatat nedemnitatea subsemantului, ci dimpotriva, s-a hotarat mentinerea mea in profesie.

V. Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania a fost adoptata cu incalcarea dispozitiilor art. 27 alin. (6), (7) si (8) din Regulament, referitoare la procedura de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R. si de adoptare a deciziilor.

Sub un prim aspect, arat ca Decizia nr. 764/2013 din 29.06.2013 a fost adoptata cu incalcarea dispozitiilor art. 27 alin. (6) din Regulament, ce reglementeaza desfasurarea sedintelor Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor. Astfel, conform art. 27 Alin. 6 „*Ordinea de zi a sedintei este supusa aprobarii Consiliului. Ea poate fi modificata sau completata prin vot. In cazul in care exista propuneri de completare a ordinii de zi, propunerea trebuie formulata in scris si adusa la cunostinta Presedintelui U.N.B.R. cu cel puțin 7 (sapte) zile inainte de data sedintei ordinare si cu cel puțin 3 (zile) inaintea sedintei extraordinare. Despre propunerea de completare, membrii Consiliului sunt informati in prealabil sedintei*”. Din analiza textului citat, rezulta ca ori de cate ori se doreste a fi completata ordinea de zi a sedintelor Consiliului, propunerile motivate in acest sens se adreseaza Presedintelui U.N.B.R. **cu cel puțin 7 zile inainte de data sedintei ordinare** (sedinta Consiliului din 29.06.2013 fiind una ordinara),

modificarile/completarile urmand a fi aduse la cunostinta membrilor Consiliului U.N.B.R. anterior demararii sedintei. In cazul de fata, anterior inceperii lucrarilor Consiliului U.N.B.R., nu s-a realizat vreo informare prealabila a membrilor acestuia, necesitatea completarii ordinii de zi initiale fiind supusa votului **fara ca membrii Consiliului sa aiba efectiv cunostinta despre chestiunea supusa analizei**. Or, sensul si scopul prevederilor art. 27 alin (6) din Regulament este tocmai acela ca membrii Consiliului sa fie informati corespunzator si sa poata vota in cunostinta de cauza.

Sub un al doilea aspect, in sedinta Consiliului nu s-a realizat prezentarea materialelor referitoare la problematica ce urma a fi dezbatuta, cerinta obligatorie prevazuta de dispozitiile art. 27 alin. (7) din Regulament, iar membrii Consiliului nu au avut posibilitatea de a studia aceste materiale anterior sedintei, astfel cum prevad dispozitiile art. 27 alin. (8) din Regulament.

Or, in conformitate cu prevederile art. 27 alin. 8 din Regulament, numai *„in ipoteza in care membrii Consiliului au studiat in prealabil materialele ce urmeaza a fi analizate, aprobate si adoptate, acestia pot vota cu majoritate simpla trecerea la dezbaterea materialelor supuse dezbaterii si aprobarii”*.

Astfel, desi am formulat si depus un memoriu substantial referitor la contestatie, insotit de documente doveditoare, acest memoriu si inscrisurile relevante nu au putut fi analizate de membrii Consiliului UNBR, si nici nu au fost prezentate acestora, fapt confirmat de inregistrarea audio a sedintei, prezumandu-se ca persoanele cu drept de vot in aceasta materie cunosc deja „din mass-media” chestiunea ce urma a fi pusa in discutie. Mai mult, desi au existat obiectiuni cu privire la aceasta maniera de abordare a cauzelor ce urmau a fi solutionate, din partea unora dintre reprezentantii profesiei prezenti la sedinta din 29.06.2013, solicitarile acestora vizand prorogarea discutarii contestatiei **dupa cercetarea dosarului contestatiei** au fost respinse, procedandu-se de indata la supunerea la vot a cauzei avand ca obiect demnitatea profesionala a subsemnatului. Asadar, desi in preambulul deciziei nr. 764/2013 din 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania se acrediteaza ideea ca procedura de solutionare a contestatiei formulata de Presedintele U.N.B.R. impotriva deciziei nr. 1066/23.05.2012 a Consiliului Baroului Bucuresti raspunde tuturor exigentelor legale in vigoare, spre a se crea astfel aparenta ca as fi beneficiat de o solutionare echitabila a contestatiei, in fapt procedura de solutionare a incalcat in mod flagrant toate normele amintite, Consiliul U.N.B.R. procedand la pronuntarea unei decizii **in deplina necunostinta de cauza**.

Reiterez aici importanta si necesitatea respectarii, dincolo de nivelul declarativ, a normelor legale la emiterea unui act administrativ. Care mai este sensul edictarii acestor norme, daca ele sunt apreciate ca facultative, cu consecinta incalcarii flagrante a drepturilor mele procedurale si pronuntarii unei decizii fara cunoasterea efectiva a situatiei de fapt si de drept analizate? Cum s-a putut stabili ca decizia Consiliului Baroului Bucuresti nr. 1066/2013 incalca legea, cand nici macar aceasta decizie nu a fost pusa la dispozitia membrilor Consiliului UNBR anterior supunerii la vot a solutiei asupra contestatiei?

Fata de considerentele mai sus expuse, apreciez ca in lipsa completarii in mod corespunzator a ordinii de zi, respectiv a prezentarii materialelor cu privire la dosarul contestatiei in sedinta Consiliului din 29.06.2013 si/sau punerii acestora la dispozitia membrilor Consiliului anterior sedintei – aspecte procedurale de natura a asigura respectarea garantiilor procesuale impuse atat de normele de drept comun cat si de legile speciale, referitoare la organizarea si exercitarea profesiei de avocat - nu putea fi adoptata in mod legal Decizia nr. 764/2013 din 29.06.2013 de catre Consiliul Uniunii Nationale a Barourilor.

VI. Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania, prin care s-a constatat incetarea calitatii de avocat a subsemnatului a fost adoptata cu incalcarea prevederilor art. 58 alin. 2 din Statutul profesiei de avocat.

Intre masurile dispuse prin Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania se regaseste si aceea de constatare a incetarii calitatii de avocat a subsemnatului, temeiul de drept invocat fiind art. 27 lit. d din Legea nr. 51/1995, potrivit carora *“Calitatea de avocat inceteaza (...) dacă avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și care îl face nedemn de a fi avocat, conform legii”*.

Urmeaza sa constatatati ca la emiterea deciziei au fost avute in vedere prevederile generale ale Legii nr. 51/1995 referitoare la cazurile de incetare a calitatii de avocat, cu ignorarea prevederilor speciale din Statut (art. 58 alin. 2), ce consacra competenta **Consiliului Baroului** de a constata incetarea calitatii de avocat. Potrivit acestui text de lege, **“Încetarea calității de avocat**

se constată prin decizie a consiliului baroului și are drept consecință radierea celui în cauză din tabloul avocaților.” (s.n.).

Nici un text de lege nu atribuie competența Consiliului U.N.B.R. în a constata încetarea calității de avocat a subsemnatului, astfel încât măsura dispusă apare ca profund nelegală.

VII. În mod eronat s-a apreciat prin Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România ca soluția pronunțată de Consiliul Baroului București nu este motivată.

Asa cum am arătat în precedent, prin Decizia nr. 1066/23.05.2012, Consiliul Baroului București a hotărât, în urma examinării situației de fapt și a memoriului formulat de numita Gruia Florina Mihaela, fosta mea soție, neexcluderea din profesie a subsemnatului, cu consecința menținerii pe tabloul avocaților definitiv.

Ca să pronunțe această decizie, Consiliul Baroului a avut în vedere opiniile exprimate de către cei trei consilieri desemnați să își prezinte punctele de vedere, concluzionând ca subsemnatul nu mă aflu în stare de nedemnitate profesională, și însușindu-și prin votul exprimat opinia potrivit căreia fapta ce a făcut obiectul hotărârii de condamnare nu aduce atingere prestigiului profesiei de avocat.

Această soluție este în deplină concordanță cu calitatea Consiliului Baroului București de organ profesional deliberativ, ale cărui hotărâri se adoptă prin vot. Motivele care au stat la baza adoptării deciziei prin votul majoritar al membrilor Consiliului se regăsesc expuse în opinia **insușită prin vot de aceștia, și al cărei conținut este redat în considerentele deciziei** (filele 1-3).

Se arată în acest sens, în considerentele deciziei Consiliului U.N.B.R. ca *“infracțiunile au fost săvârșite cu ocazia demersurilor pentru înființarea Fundației Everlex, persoana juridică de drept privat având ca scop profesional și social administrarea patrimoniului propriu în folosul tuturor tinerilor și al organizațiilor de tineret cu excepția organizațiilor ce aparțin partidelor și formațiunilor politice precum și elaborarea, organizarea și finanțarea de programe specifice în domeniul formării, instruirii și educației tineretului”*, al cărei fondator unic era subsemnatul. De asemenea, se reține că, *“în momentul realizării activului patrimonial inițial al fundației, avocatul în speta era căsătorit cu Bostina, născută Raducu, actuala Gruia Florina-Mihaela, (...) cu care*

detinea in proprietate devalmasa imobilul din Bucuresti". Se mai retine ca *"aceasta a cunoscut intentia lui privind intrarea imobilului ca aport in natura in patrimoniul fundatiei. In acest sens, trebuia observata declaratia de parte civila din 14 octombrie 2010 a fostei sotii, data in fata judecatorilor Sectiei a-2-a penala a Curtii de Apel Bucuresti"*. Mai mult, se retine ca subsemnatul nu am fost pedepsit cu interdictia de a exercita profesia de avocat – aspect ce denota lipsa oricarei legaturi intre fapta savarsita si exercitiul profesiei de avocat.

Ca atare, **concluzia ca fapta ce a facut obiectul condamnarii nu aduce atingere prestigiului profesiei de avocat apare ca motivata**. Nu exista o obligatie legala a membrilor Consiliului de a-si motiva optiunea exprimata prin vot, cum gresit s-a apreciat de catre Consiliul UNBR.

VIII. Pe fond, Decizia nr. 1066/23.05.2012 a Consiliului Baroului Bucuresti este temeinica si legala, astfel incat se impunea mentinerea ei.

Fara a relua aici situatia de fapt expusa in memoriul depus la data de 31.08.2012 si dovedita prin inscrisurile anexate acestuia, va solicit sa constatati ca in mod temeinic si legal Consiliul Baroului Bucuresti a apreciat ca subsemnatul nu ma aflu intr-o stare de nedemnitate profesionala, in sensul art. 14 din Legea nr. 51/1995 privind exercitarea profesiei de avocat, republicata, fata urmatoarele considerente:

(i) In raport de prevederile art. 26 alin. 4 din Statutul profesiei de avocat, la care am facut anterior referire, era atributul Consiliului Baroului, in aprecierea incidentei art. 14 din Legea 51/1995, sa analizeze, prin prisma normelor de drept in vigoare, **nu hotararea in sine, ci fapta care a atras raspunderea penala**, pentru a verifica daca respectiva fapta poate fi considerata ca aducand atingere – prin ea insasi - prestigiului profesiei de avocat.

Asa cum rezulta din inscrisurile atasate in sustinerea memoriului depus de subsemnatul la dosarul contestatiei, fapta pentru care s-a dispus condamnarea mea la pedeapsa inchisorii de trei luni, cu suspendarea conditionata a executarii pedepsei – *inserarea in actul constitutiv si statutul unei fundatii, in calitate de unic fondator, a unei mentiuni necorespunzatoare realitatii referitoare la patrimoniul initial al Fundatiei, cu includerea unui bun comun dobandit in timpul casatoriei cu fosta mea sotie* - **nu este prevazuta de legea penala**.

Insasi motivarea instantei care a pronuntat hotararea de condamnare releva natura PUR CIVILA a situatiei juridice create prin adoptarea de catre subsemnatul a actului constitutiv si statutului fundatiei EVERLEX: se retine in acest sens (fila 6, paragraful 3 din hotarare), ca „*atat in actul constitutiv cat si in statutul Fundatiei „Everlex” adoptate la data de 15.09.2003*”, subsemnatul am „*mentionat, in calitate de fondator unic, ca activul patrimonial initial al fundatiei se compune din acest imobil, desi coproprietara, partea vatamata Gruia (fosta Bostina) Florina Mihaela nu si-a dat consimtamantul in sensul scoaterii acestuia din masa bunurilor comune si al constituirii acestuia ca aport in natura la infiintarea fundatiei respective*”(s.n.)

Instanta care a pronuntat hotararea de condamnare a omis cu desavarsire faptul ca la data adoptarii actului constitutiv si statutului Fundatiei subsemnatul **aveam calitatea de proprietar** (chiar daca nu exclusiv) al imobilului situat in Bucuresti, str. Paunescu Paltin nr. 10, si pe cale de consecinta **puteam dispune de acest bun**, inclusiv prin aportarea lui la patrimoniul unei fundatii. Lipsa consimtamantului celuilalt sot la aportare este un **aspect lipsit de relevanta penala**, si care putea fi valorificat cel mult pe calea unei actiuni civile – inclusiv in cadrul procesului de partaj.

Aceste aspecte au fost avute in vedere de catre Consiliul Baroului Bucuresti la pronuntarea hotararii, **ele conducand la concluzia ca fapta pentru care am fost condamnat nu aduce atingere prestigiului profesiei de avocat.**

(ii) Includerea in actul constitutiv al Fundatiei a mentiunii privind compunerea patrimoniului initial din imobil **nu produce prin ea insasi consecinte juridice, respectiv nu are efect translativ de proprietate.** Transmiterea proprietatii imobilului catre Fundatie s-a facut nu prin adoptarea actului constitutiv si statutului, ci prin declaratia data in acest sens in fata notarului public de fosta mea sotie, cu privire la care prin rechizitoriu se retine ca **din probatoriul administrat rezulta ca subsemnatul nu am cunoscut ca semnatura este falsa.** Implicite, nici utilizarea ulterioara a actului constitutiv si statutului nu a produs consecinte juridice, ca atare nu erau intrunite elementele constitutive ale infractiunii de uz de fals.

(iii) In egala masura, din inscrisurile atasate apararilor formulate de subsemnatul, Consiliul Baroului Bucuresti a putut constata ca **pe parcursul cercetarii penale nu s-a dovedit ca subsemnatul as fi falsificat prin contrafacere semnatura fostei mele sotii aplicata pe**

declaratia prin care isi dadea acordul la aportarea in natura a imobilului, prin rechizitoriu disponandu-se scoaterea mea de sub urmarire penala pe acest aspect. Infractiunea de contrafacere a semnaturii de pe declaratia autentificata sub nr. 4520/06.11.2003 a ramas, conform rechizitoriului, cu autor necunoscut.

Arat in acest sens ca prin rechizitoriu s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala a subsemnatului pentru infractiunea de uz de fals, prevazuta de art. 291 din Codul penal (2 fapte), referitor la folosirea declaratiei autentificate sub nr.4520/06.11.2003 de Biroul Notarului Public Carmen Marilena Popa, aratandu-se explicit ca *“nu exista probe in dovedirea imprejurarii ca invinuitul a stiut ca declaratia in cauza este falsa”* (filele 20-21 Rechizitoriu). Se mentioneaza in rechizitoriu ca, citez,

„Referitor la folosirea declaratiei autentificate sub nr.4520/06.11.2003, la Biroul Notarului Public Carmen Marilena Popa din Bucuresti, in vederea inscrierii fundatiei in Registrul Asociatiilor si Fundatiilor de la Judecatoria Sectorului 3 Bucuresti si a intabularii dreptului de proprietate al Fundatiei Everlex asupra imobilului, se retine ca, in urma administrarii probatoriului, in cauza nu s-a putut stabili, fara nici o indoiala, faptul ca, la momentele respective, invinuitul Bostina Doru Catalin a stiut ca declaratia susmentionata este falsa, in sensul ca semnatura din dreptul rubricii „declaranti, Florina Mihaela Bostina” nu a fost executata de catre fosta sa sotie. (fila 20 Rechizitoriu)

„In lipsa oricarei probe in dovedirea imprejurarii ca invinuitul Bostina Doru Catalin a stiut ca declaratia in cauza este falsa, urmeaza a se dispune scoaterea de sub urmarire penala pentru savarsirea infractiunii de fals in inscrieri sub semnatura privata, prevazuta de art.290 din Codul penal (referitor la actul aditional la statutul Fundatiei „Everlex” datat 10.02.2004) si uz de fals prevazuta de art.291 din Codul penal (doua fapte), cu aplicarea art.33 lita) din Codul penal (referitor la declaratia autentificata sub nr.4520/06.11.2003 la Biroul Notarului Public Carmen Marilena Popa)” (filele 20-21 Rechizitoriu).

„Se va dispune scoaterea de sub urmarirea penala a invinuitului Bostina Doru Catalin pentru instigare la savarsirea infractiunilor de fals intelectual si abuz in serviciu contra intereselor persoanelor, prevazuta de art.25 din Codul penal raportat la art.289 din Codul penal si, respectiv, art.25 raportat la art.246 din Codul penal, cu aplicarea art.33 lit.a) din Codul penal, dat fiind faptul ca in cauza nu exista nici o proba in dovedirea existentei unei actiuni de determinare intentionata a invinuitei Popa Marilena Carmen la autentificarea declaratiei nr.4520/06.11.2003 cu incalcarea prevederilor legale in materie” (fila 21 Rechizitoriu).

Cele aratate demonstreaza in mod indubitabil ca hotararea penala despre a carei pronuntare Baroul Bucuresti a fost sesizat prin Memoriul depus de numita Gruia Florina Mihaela nu reprezinta altceva decat o eroare judiciara de proportii, generata si intretinuta de fosta mea sotie, prin declaratiile nesincere pe care aceasta atat in fata organelor de urmarire penala cat si in fata instantei de judecata. Am depus la dosarul contestatiei, spre exemplificare, declaratia data de aceasta in fata instantei, in care afirma initial ca a cunoscut inca din anul 2004 ca imobilul nu poate fi vandut, fiind in patrimoniul Fundatiei, pentru ca apoi sa afirme ca a aflat de acest lucru abia in cursul partajului, precum si suplimentul de declaratie data in fata organului de urmarire penala din care rezulta ca fosta mea sotie a mers pana la a-si nega semnaturile de pe nu mai putin de opt acte (altele decat in scrisul defaimat ca fals) - incluzand aici declaratii date la organele fiscale, cerere de deschidere cont bancar, etc., cu scopul vadit de a denatura concluziile expertizei grafoscopice.

Aceste aspecte au fost analizate cu atentie si obiectivitate de Consiliul Baroului Bucuresti, solutia pronuntata reflectand in egala masura atat principiul legalitatii - cel mai important reper al profesiei de avocat - cat si principiul proportionalitatii.

Ca atare, infirmarea acestei solutii de catre Consiliul U.N.B.R. pe unicul considerent ca exista o hotarare penala de condamnare, ce in opinia Consiliului UNBR "nu poate fi ignorata" apare ca excesiva si nelegala, depasind in mod cert limitele circumscrise de art. 14 din Legea nr. 51/1995.

Pentru toate considerentele expuse, va solicit sa admiteti prezenta plangere si sa dispuneti revocarea in tot a actului administrativ atacat - Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania.

In drept: art 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, art. 14 lit. a din Legea 51/1995, art. 26 din Statutul Profesiei de avocat, art. 25, 27 si 36 din Regulamentul de organizare si functionare a U.N.B.R. si de desfasurare a sedintelor Consiliului U.N.B.R., adoptat prin Hotararea Consiliului U.N.B.R. nr. 05/2011 din data de 08.07.2011.

In probatiune: inscrisurile aflate la dosarul contestatiei si inregistrarea audio a sedintei
Consiliului U.N.B.R. din 29.06.2013.

Anexez la prezenta plangere, in copie, Decizia nr. 764 din data de 29.06.2013 a
Consiliului Uniunii Nationale a Barourilor din Romania.

Doru Catalin BOSTINA

LUMEA JUSTITIEI.RO